

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski (przewodniczący)

SSN Jarosław Sobutka (sprawozdawca)

SSN Renata Żywicka

w sprawie z odwołania T. K.

od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno - Rentowego Ministerstwa Spraw

Wewnętrznych i Administracji w Warszawie

o wysokość emerytury policyjnej i renty inwalidzkiej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń

Spółecznych w dniu 13 lutego 2025 r.,

skargi kasacyjnej odwołującej się od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

z dnia 2 listopada 2022 r., sygn. akt III AUa 1588/21,

**zawiesza postępowanie na zasadzie art. 177 § 1 pkt 3¹ k.p.c.
do czasu rozpoznania przez Trybunał Konstytucyjny pytania
prawnego w sprawie I USKP 104/23.**

Jarosław Sobutka Zbigniew Korzeniowski Renata Żywicka

UZASADNIENIE

**Zdanie odrębne SSN Zbigniewa Korzeniowskiego
do postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 13 lutego 2025 r.,
w sprawie III USKP 121/24**

W mojej ocenie należało rozpoznać skargę kasacyjną T.K. z następujących przyczyn.

1. Ocena zgodności ustawy z Konstytucją należy do Trybunału Konstytucyjnego, dlatego Sąd Najwyższy nie powinien zastępować Trybunału Konstytucyjnego, nie tylko ze względów ustrojowych, ale także dlatego, że wyrok Trybunału stanowi samodzielną podstawę wznowienia postępowania w sprawie prawomocnie zakończonej (art. 401¹ k.p.c.).

2. Sąd Najwyższy postanowieniem z 17 stycznia 2024 r., sygn. akt I USKP 104/23, skierował pytanie do Trybunału Konstytucyjnego - czy art. 15c ust. 3 i art. 22a ust. 3 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (jednolity tekst: Dz.U. z 2023 r., poz. 1280) jest zgodny z art. 2, art. 32, art. 64 i art. 67 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej, to jednak mimo upływu ponad roku nie ma informacji o procedowaniu w tej sprawie. W takiej sytuacji, należy zapewnić skarżącej prawo do sądu.

3. Sytuacja jest głębsza, jako że przez kilka lat nie zostało rozpoznane pytanie Sądu Okręgowego w Warszawie w pierwotnej sprawie P 4/18. Wydawało się, że pytanie Sądu Najwyższego z 17 stycznia 2024 r. przyspieszy rozpoznanie pierwszego pytania. Tak się nie stało.

4. Dotychczasowa sytuacja braku odpowiedzi Trybunału Konstytucyjnego na pytania prawne nie zwalnia Sądu Najwyższego od zapewnienia ubezpieczonym prawa do sądu, a więc także prawa do rozpatrzenia sprawy (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP), zwłaszcza, że w podobnej sytuacji jest wielu ubezpieczonych. W części ich skargi są zasadne.

5. Zawieszenie postępowania jest fakultatywne a nie obligatoryjne – art. 177 § 1 pkt 3¹ k.p.c.

6. Ujawnia się nierówność w prawie do sądu, gdyż niektóre składy Sądu Najwyższego rozpoznają skargi kasacyjnej, a niektóre zawieszają postępowania.

Uważam, że jeśli strona nie wnosi o zwieszenie postępowania kasacyjnego, to zasadą powinno być rozpoznanie skargi kasacyjnej wobec wskazanego braku stanowiska Trybunału Konstytucyjnego.

[SOP]

[a.ł.]